

ka on weel teised Rohhud mis woib peäle
paäna agga hoia ennast et sa Illitingi (Roosi)
ei arwa Paistetuseks, sest Illiting ei salli
ühtegi Märga. Illitingi (Roosi) tunnukse
sest, et temma äkkitselt tulleb, ehmatusest
ehk Wihhastamisest, ehk ka mu pärrast.
Tunnenne tuäneb äkkitselt külma ning Pal-
lawast ja siis on ka se Illiting (Roos) pea
näha. Paistetused ei tulle mitte nenda
äkkitselt, monni Päaw lähhab möda, enne
kui nemmad öige selgeste on näha Nahha
sees. Paistetused on kõrgem ning Illiting
maddalam. Paistetused ei laäse ennast
mitte keik kautada, waid algmisses keige
parremaste. Kui Mädda on jo Paisteruse
sees, siis ei pea sinna sedda mitte kautama,
muido lähhab se Mädda werre sisse. Se
pärrast pead sinna iqqaford teadma, ja tähhele-
pannema, mitto Päawa se Paistetused on jo
olnud tunda. Kui on jo ennast kui kuus
ehk kahheksa Päawa, siis ei lähhe korda
sedda

sedda kautada. Kui sa tunnend Paiste-
tuse sees midagi mis raske on, siis on
jo mädda sees; nüüd ärra panne ühtegi
muud peäle kui agga nisuggust rohto mis
sedda paistetust pehmeks teeb ning lahti
kissub. Keta kakkiroukatud Linna seem-
ned Pimaga pudruks, panne sedda ni sojalt
peäle kuisa woid fallida, agga temma ei pea
mitte külmaks jääma, waid ikka jälle teine
sojalt peäle pantama. Ehk keta Tangud
raswaga paksub; se teeb ka pehmeks. Kui-
Mädda on jo tunda Nahha all pehme ollewad,
siis on se keigeparrem Rou et sa leikad nah-
hast läbbi terrawa Noaga, et se Mädda
woib wälja jooksta; kes ei julge leikada
se pangonisuggust rohto agga peäle, mis lahti
kissub. — Sinna iäse tead jo, et woib siis
met jahhoga seagaminne, peäle paäna; sinna
woid ka weel küpsitud ning toukatud Sib-
bolat jure paäna, siis temma saab weel kanz
gemaks lahti kissitud. Se saastane Wil-
mis